

جورابانه

جورارنگی:

دوستان توجه کنید! توجه کنید لطفاً! این که رنگ و شکل و قیافه‌ی ما با هم فرق دارد، اصلاً مهم نیست. ما جورابیم و وظیفه‌مان پوشاندن پای آدم‌هاست. ما باید دور هم جمع شویم و تنها و تنها به وظیفه‌ی جورابانه‌ی خودمان توجه کنیم. البته در کنار کار اصلی، به یک ریزه‌کاری‌هایی هم دقت کنیم؛ مثلاً نظافت شخصی! البته نمی‌خواهیم به جوراب خاصی اشاره کنیم، اما بین مادر همین سالن، هستند کسانی که بوی مبارکشان، از فرسنگ‌ها آن طرف‌تر هم به مشام می‌رسد. بابا این کار درست نیست! مثلاً خیر سرمان، صاحبان ما مشغول شرکت در آزمون ریاضی نیم‌سال دوم هستند. این بو، تمرکز آن‌ها را به هم می‌زند؛ این کار درست نیست به خدا...

جورابو:

آقای جورارنگی! این قدر تند نرو! اگر منظورت من هستم، داری اشتباه می‌کنی. اول این که من بی‌تقصیرم. توی خانه، من جزو معدود جوراب‌های موجود و سالم خانه هستم؛ یعنی در خانه‌ی صاحبم، هر کدام از اعضای خانواده که زودتر از خواب بیدار شوند، مرا می‌پوشند. دیروز پدر خانواده، برای انجام کار بانکی، زودتر از بقیه بیدار شد و مرا پوشید. امروز هم پسر خانواده، به بهانه‌ی امتحان ریاضی، باید زودتر از خانه بیرون می‌زد و مرا پوشید. خلاصه من صاحب مشخصی ندارم تا توقع شست‌وشو از او داشته باشم. در ضمن، بوی بد من، هدیة کفش‌های گندی است که صاحبانم می‌پوشند. تازه باید به من اضافه‌کار هم بدهند...

جورابینج:

وامصیبتا! چه زشت! یعنی تو صاحب مشخصی نداری؟ چه زشت. من صاحبی بسیار مشخص و محترم دارم؛ آن قدر که حتی روی ما جوراب‌های شخصی‌اش، شماره هم زده و هر روز هفته، مشخص است که کدام جوراب باید خودش را برای پوشاندن پای صاحبم آماده کند. مثلاً من جوراب پنج‌شنبه‌های او هستم؛ فقط پنج‌شنبه‌ها! یعنی اگر زمین به آسمان برسد و آسمان به زمین، باز هم من فقط پنج‌شنبه‌ها مسئول پوشاندن پای او هستم. مثلاً چند هفته‌ی پیش، جوراب چهارشنبه‌ها، سوراخ شده بود و جناب صاحب هوس کرد مرا بپوشد، اما من آن قدر خودم را زیر میل، مخفی کردم که حتی یادسته‌ی جارو هم نتوانستند به من دست پیدا کنند.

جوراساده:

جناب جورابینج! البته مسولیت پذیر جنتاب عالی ستودنی است، اما پس مرام و معرفت چه می‌شود! البته من جوراب ساده‌ای هستم، اما معتقدم جوراب‌ها هم به وقت مشقت صاحبشان، حالا دستگیری که نه، اما اقل یاگیری که می‌توانند بکنند! که اگر چنین کنند، در وقت پیری و پوسیدگی، احتمالاً صاحبانشان هوای آن‌ها را خواهند داشت.

گفت‌وگوی مناظرین یک امتحان

وظیفه‌ی جورابانه

سیدسروش طباطبایی پور

صندلی‌ها

رادر نمازخانه چیده‌اند و بچه‌ها باید برای شرکت در آزمون ریاضی باید کفش‌های مبارکشان را در بیاورند. وقتی آزمون آغاز شد، دنیای نوجوان‌ها پر از سکوت شد و دنیای جوراب‌ها، پر از هیاهو!

جوراباکلاس:

دوستان! خجالت بکشید. وسط آزمون به این مهمی، این همه حرف‌های بی‌بهره درباره بو و رنگ و سادگی و تابه‌تایی! کمی جوراب‌های باکلاسی باشید و این باکلاسی را به صاحبان خود هم القا کنید. فکر کرده‌اید الکی صاحب من، شاگرد اول کلاس است؟ در پای هر انسان موفقی، یک جوراب موفق قرار گرفته. الان به حالت پای صاحب من نگاه کنید! ببینید چگونه پای مبارکش را روی پای مبارکش انداخته و مرا جلوی چشمانش قرار داده! اصلاً از لوزی‌ها و دایره‌ها و مثلث‌های من، کلی الهام می‌گیرد تا به سؤال‌های آزمون ریاضی و هندسه، بهتر جواب دهد!

جورابتابه‌تا:

زهی خیال باطل جناب جوراساده! من در دنیای مرام و معرفت، چیزی برای صاحبم کم نگذاشتم، اما وقتی جفتم، عشقم، پاره‌ی جگرم، روزی کم آورد و تار و پودش از هم پاره شد، او را چون «لبرون جیمز» به سمت سبد زباله با حرکت سه‌گام، پرتاب کرد و حالا مرا، در کنار هر لنگه جورابی، با عطر و رنگ و طعم‌های متفاوت می‌پوشد. هر چه به صاحبم التماس کردم که من فقط بانیمه‌ی گمشده‌ام در ملأعام ظاهر می‌شوم، به عجز و لابه‌ی من توجهی نکرد. تازه هی جلوی دوست و رفیقش پز می‌داد که من هنجار شکتم و امروزی؛ من هنری‌ام و جوراب‌های تابه‌تایی پوشم.

جوراسوراخ!

ای بابا! بی‌خیال! عالم جوراب‌ها آن قدرها هم که شما فکر می‌کنید، جدی نیست. کمی راحت‌تر باشید. خود را رها کنید. حالا لازم نیست یک جوراب با مرام و موفق و الهام‌بخش برای صاحبان باشید. همین که جوراب هستید، کافی است. مرا ببینید. وقتی سوراخ شدم، کلی غصه خوردم، چون تصور می‌کردم این جورای از چشم صاحبم می‌افتد. اما این طور نشد. تازه، چشم صاحبم نیز شدم، نفس او هم شدم، گرمابخش و سرمابخش هم شدم. حتی مرا از چشم بقیه پنهان هم نمی‌کند. دوستان، تلاش کنید مسئولیت جورابی خود را انجام دهید، حالا با سوراخ یا بی‌سوراخ، با بو یا بی‌بو.

۵۰ درصد

جوراب‌ها به دلیل سوراخ بودن یارشان باید از عرصه خداحافظی کنند.

۹۰ درصد

جوراب‌های پسرانه و دخترانه از بی‌توجهی صاحبشان به آن‌ها گله‌مندند.

۹۰ درصد

جوراب‌های تولیدی را جوراب‌های رنگی تشکیل می‌دهند.